

MĀ•TE DOMA KOCOURA?

ĀšterĀ½, 04 Ā•ervenec 2017

My ne, my máme doma koĀ•ku. KdyĀ¾ si ji mladí brali z útulku, mĀ›la jméno Freya. Prý je pojmenovaná po nĀ›jaké nĀ›Ā¾né víle, protoĀ¾ to je milouĀ•ká a hodĀ›ounká koĀ•iĀ•ka. (ChlupĀ›i, co u nás naleznou domov, bývají vĀ›dy z druhé ruky a tak jsou uĀ¾ pojmenování. Ale vĀ›tšinou si vyslouĀ›í nĀ›jaké jiné jméno.) U Frey se Ā•asem ukázalo, Ā¾ to je víla zlovil a tak se jí neĀ™ekne jinak neĀ¾ PiĀ•ulína.

V pátek ráno jsem na ĀCERo2 poslouchala ranní glosu Jana Hrušinského o jejich kocourovi a jsem zjistila, Ā¾ e PiĀ•ulína v tom není sama. Jen si to pĀ™eĀ›te. PĀ›l roku jsem pevnĀ› odolával naléhání své nejmladší dcery, abychom si poĀ™ídili kotĀ›. Mám tĀ™i psy a vím, Ā¾ pĀ™ídat k nim je Ā› koĀ•ku, by bylo nesmyslné. ProtoĀ¾ ale nepatĀ™ím k lidem, které touĀ›ebnĀ› upĀ™ený dĀ›tský pohled nechává zcela chladnými, souhlasil abychom se Ā›li na taková dvoumĀ›síĀ›ní koĀ›ata alespoĀ› podívat. Odchází z návĀ›vy, pĀ™ekvapenĀ› jsem zjistil, Ā¾ kotĀ› do auta nesu já. První týden se zdálo, Ā¾ e na Ā› tĀ™i feny kocourka rozcupují a bude klid. Uplynul ovĀ›em dalĀ› týden a kocour se s pĀ™evahou vítĀ› ze rozvaloval v psím koĀ›i, kolem nĀ›hoĀ¾ na dlaĀ›b feny a odevzdanĀ› ho pozorovaly. Dnes je Fipsovi, neboĀ› tak se ten malý niĀ•ema jmenuje, osm mĀ›sícĀ› a na Ā›el si bájeĀ›nou zábavu. KaĀ›dý den, mezi 4. a 5. hodinou ranní, skoĀ›i nejprve na moji hlavu, kde se ovĀ›em pĀ™íli Ā›; nezdrĀ›í a pokračuje na hlavu mojí manĀ›elky. V okamĀ›iku, kdy otvíráme oĀ›i, bleskurychle kamsi mizí. D jsem se, Ā¾ e na koĀ•ky nejvíc platí, postĀ™íkáme-li je studenou vodou. Usínám tedy vyzbrojen rozpraĀ›ovaĀ›em na kvĀ›tiny a vĀ›dy k ránu kolem sebe stĀ™íkám témĀ› Ā™ bezprostĀ™ednĀ›. ManĀ›elka se s promĀ›eným, ba dalo by se Ā™ obliĀ›ejem ptává, jaký Ā¾ pĀ›kný nápad jsem to teĀ•, v PĀ›l páte ráno zase dostal. Kocour nás odĀ›kud Ā›; kodolíbĀ› pozoruje a nevzruĀ›enĀ› plánuje dalĀ›; pĀ™ebĀ›hnutí nebezpečného území. JistĀ› si pĀ™íto pĀ™ípadá jako levicový fracek, pokud Ā›ející svĀ› osud tím, Ā¾ e zavĀ›en mezi vagony, jezdí od stanice ke stanici praĀ›ským metrem. MoĀ›ná se také vsadil se sousedovic koĀ•kou, Ā¾ e dnes pĀ™es ty lidi, tedy pĀ™es nás, pĀ™ebĀ›hne to ovĀ›em obyĀ›ejný vejtaha, ponĀ›vadĀ¾ dnes se mu to podaĀ™ilo jen tĀ™iadvacetkrát. Tak mne napadá, Ā¾ e nic nemá pĀ™ehánĀ›t, ani láska ke zvíĀ™atĀ›m. Hned, jak si mladí tu "na Ā›; koĀ•ku pĀ™inesli z útulku, rozhodli se, Ā¾ e bude mít pĀ™ístup po celém byĀ›. PĀ™ece jí nebudou omezovat. A tak do vĀ›ech dveĀ™í vyĀ™ízlí o cm a do otvorĀ› nainstalovali prĀ›chozí koĀ•iĀ› dvíĀ™ka. PiĀ•ulína jim sice po ránu nechodí skákat po hlavĀ›, ta má jiný tĀ› se brziĀ›ko ráno chodí dívat, jestli jí páníĀ›kové v noci neumĀ™eli. VyskoĀ›i na postel a packou je jemnĀ› Ā›ouchá do oĀ›i, dokud jim Ā›ivot nevrátí. A tak byla dvíĀ™ka (alespoĀ› do loĀ›nice) zalepena. Ráno PiĀ•ulína dvíĀ™ka nedokáĀ¾e do nich vztekle mlátí packou tak dlouho, dokud jí nĀ›kdo dveĀ™e neotevĀ™e. SpokojenĀ› pak skoĀ›i do postele, usadí se nĀ› na hrudníku, chvilku po nĀ›m Ā›lape, aby si hrudník zmĀ›kĀ›ila, a koneĀ›nĀ› uléhá, zaĀ›ne pĀ™íst a funí dotĀ›nému do Po chvíli jí to pĀ™estane bavit a zaĀ›ne známá hra na oĀ›ivování mrtvol. A uĀ¾ jsem napsala, jak mydlí mého psa? Ne? Te teĀ• to víte. Jak spolu pĀ™íjdou do styku, koĀ•ka se odĀ›kud vynoĀ™í, pohlavky a syĀ›ením ho zaĀ›ene nĀ›kam do kouta vyskoĀ›i nahoru a zlobnĀ› na nĀ›j zírá. Ale není to výjimka, uĀ¾ dávno není pravda, Ā¾ e bĀ›Ā›nĀ› psi útoĀ›i na koĀ•ky. DĀ› koĀ•kám pĀ™í setkání se psy zjeĀ›ila srst a rychle vzali do zajeĀ›ich. SvĀ›t je naruby. KoĀ•ky jsou schopny terorizovat psa kterém si usmyslí, Ā¾ to není pes lidí, ale jejich vlastní pes, kterého dostali na hraní. I mnohem vĀ›tĀ› pes má strach kolem roztomilé koĀ›i jenom projít, aby nĀ›jakou nekoupil pĀ™es Ā›umák. Mne PiĀ•ulína na Ā›stí nemlátí, mne jenom ignoruje. Na vĀ›domí jsem vzata jen tehdy, kdyĀ¾ mladí odjedou a já se stanu vrchním krmiĀ›em. PĀ™íjdu k ní domu, abych jí pĀ™edloĀ›ila Ā›rádlo. PiĀ•ulína vyskoĀ›i na linku a oĀ›ekává, co jako bude. Kdyby to umĀ›la, tak luskne prsty a zvolí "Garsóón!" Pokud vytáhnu na prouĀ›ky nakrájené syrové kuĀ™ecí maso, zaĀ›ne mi ho rvát z ruky, s dĀ›sivým mruĀ›ením které by se nestydĀ›l ani tygr, a celou mne zeslintá. Ale bĀ›da, kdyĀ¾ pĀ™edloĀ›ím pouze paĀ›tiĀ•ku. Vztekle prskne, zaĀ›ne mrskat ocasem, a kdyĀ¾ mne nemĀ›Ā¾e za tu neuvĀ›titelnou drzost seknout, alespoĀ› vrhne zniĀ›ující pohled a vy nĀ›kam do vĀ›in, protoĀ¾ to je koĀ•ka stromová. A tak i mne napadá, Ā¾ e nic se nemá pĀ™ehánĀ›t, ani láska ke zvíĀ™atĀ›m. DEERES, vĀ›ech kytiĀ›ek i zvíĀ™átek znalkynĀ› a velká kamarádka